

Comentariu - Lacul de Mihai Eminescu

Poezia "Lacul" de Mihai Eminescu a fost publicata pe 1 Septembrie 1876 in revista "Convorbiri Literare" si se inscrie in tema iubirii si a naturii.

Idila este o specie a liricii erotice in care se ilustreaza viata si dragostea manifestata in cadrul rustic, intro-o forma optimista sau idealista.

Poezia are ca titlu numele unuia din elementele cadrului natural, foarte intalnit in poezia Eminesciana, fiind un cadru feeric, potrivit pentru intalnirea cu persoana iubita. Toate celalalte elemente: "nuferii, trestile, luna, barca ..." sunt venite pentru a imbogatii imaginea cadrului natural. Astfel cadrul iubirii romantice este, ca intotdeauna natura, o natura luxurianta, martora a unei iubiri profunde.

Tema poeziei o constituie dorinta arzatoare a indragostitului de intedplinire a iubirii, insa totul ramane un vis, intalnirea neavand loc.

Prima storfa incepe cu descrierea lacului, un loc feeric, care este "albastru" si incarcat cu "nuferi galbeni", unde epitetele cromatice "albastru" si "galben" realizeaza imagini vizuale care sugereaza speranta si armonie, epitetele imbogatind si ele la cromatica cadrului. De la acreste imagini vizuale statice se trece la dinamica. Lacul aparand insufletit prin personificarile: "Tresarind in cercuri albe / El cutremura o barca". Astfel natura preia emotia intense a poetului in asteptare iubitei.

In strofa a doua este prezentat motivul asteptarii dovada fiind verbul "parc(a)" folosit in repetitie: "Si eu trec de-a lung de maluri / Parc-ascult sip arc-astept". Sunt intalnite si verbele la modul conjunctiv care sugereaza o actiune doar posibila: "Ea din trestii sa rasara / Sis sa-mi cada lin pe piept". Poetul isi indreapta gandurile catre persoana iubita si viseaza la o iubire ideala. Astfel, iubita apare ca o imaginatie in visul poetului.

Tot ce urmeaza in strofele a treia si a patra nu este altceva decat visul de iubire al poetului, care se manifesta ca un ritual incarcat de emotia posibilei intalniri: "Sa sarim in luntrea mica / Inganati de glas de ape, / Si sa scap din mana carma, / Si lopetile sa-mi scape". Verbele sunt tot la modul conjunctiv pentru ca actiunea nu este una reala, dovada fiind verbele la conjunctiv "sa sarim", "sa scape", "sa plutim", "fosneasca", "sune".

Imaginea vizuala "sub lumina blandeii lune" realizata prin intermediul epitetului personificator "blandeii" folosit in inversiune, prin care este sugerat momentul descrierii: noaptea cu vraja ei sporita. Imaginile auditive: "inganati de glas de ape", "vantu-n trestii lin fosneasca", "unduioasa apa sune" sunt realizate cu ajutorul unei metafore cu rol personificator in cazul "inganati de glas de ape" si cu doua epitete folosite in inversiune "lin fosneasca" si "unduioasa apa sune" cu ajutorul carora poetul sugereaza un sunet lin, domol, in deplina concordanta cu sentimentul de iubire.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

În stofa finală, visul ia sfârșit și eul liric revine la o realitate tristă, dureroasă. Decorul nu mai este prezentat ca unul luxuriant căci lipsește galbenul nufurilor și este mai puțin dinamic, pentru că lacul nu mai tresare la gândurile și sentimentele poetului. Intensitatea tristeții este direct exprimată prin epitetul "singuratic" și prin verbele "suspîn" și "sufăr", iar trezirea din vis la realitate este marcată prin punctele de suspensie. Poezia "Lacul" fiind o idilă îmbină elementele de traire interioară a sentimentului de iubire cu cele ale naturii, cu care intră în concordanță deplină. Elementele de idilă sunt exprimate de verbele cu o mare încărcătură emoțională: "parc-ascuțit", "parc-astept", "să răsară", "să cadă", "suspîn", "sufăr". Planul real al poeziei este ilustrat de verbele la prezent "îl încarcă", "cutremură", "trec", iar planul ideal al visului este ilustrat de verbele la conjunctiv care dau sensul de posibilă fericire.

Epitetele sunt cromatice: "lacul albastru", "nufuri galbeni", "cercuri albe" care completează tabloul coloristic al naturii.

Ritmul este trohaic, rima este una singură în fiecare, iar măsura este de 8 silabe.

Deoarece este o operă lirică în versuri, în care este descris un tablou din natură în cadrul căruia poetul își manifestă dorința de îndeplinire a iubirii ideale, poezia "Lacul" de Mihai Eminescu este o idilă.